

Spis treści

7	Wstęp	
19	Bartosz Kwieciński	Film fabularny (1945–1989)
29	I. Głosy 1945–1954	
63	II. Konfrontacje i opowieści (1954–1969)	
130	III. Lata 1970–1983	
144	IV. Lata 1983–1988	
173	Summary	
175	Katarzyna Mąka-Malatyńska	Film fabularny (po 1989 roku)
177	Polski film fabularny po roku 1989 wobec dyskusji i polemik	
214	Zagłada jako filmowe <i>hic et nunc</i> – pomiędzy rekonstrukcją a fikcjonalizacją	
285	Powidoki traumy – ślady Zagłady we współczesnych narracjach filmowych	
332	Summary	
333	Tomasz Majewski	Film dokumentalny
345	Zagłada w polskiej pamięci zbiorowej: naruszenie ładu normatywnego bez dokończenia procesu „traumy kulturowej”	
358	Współczesny kontekst: telewizje regionalne, samorządy, lokalne upamiętnianie Zagłady	
361	Ustanowienie reprezentacji obozu śmierci: <i>Majdanek – cmentarzysko Europy</i>	
369	Filmy jidyszowe w Polsce 1945–1950	
371	Modernistyczny tren z reminiscencjami filmu awangardowego: <i>Pod jednym niebem</i>	
377	Zmienne relacje komentarza i materiałów archiwalnych w filmach dokumentalnych	
386	Film ikonograficzny: problematyzacja statusu fotografii w opowiadaniach o ofiarach i oprawcach	

- 399 Kampania antysyjonistyczna 1968 a społeczna pamięć Zagłady
 420 Nekropopografie: cmentarze i miejsca kaźni jako obszary niepamięci
 433 „Idealny przykład wdzięczności Żydówki...”: *Stella*
 440 Zamiast podsumowania: heteroteliczność dokumentu filmowego,
 pamięć społeczna i porządek normatywny
 446 Summary

447 Małgorzata Leyko Teatr żydowski

- 450 Teatr żydowski w Polsce przed rokiem 1939
 457 Teatr jako aktywne pamiętanie. Działalność teatralna w czasach
 Zagłady
 460 Getto warszawskie. „Nie brakowało niczego, co znano sprzed wojny”
 473 Teatr w Litzmannstadt Getto. „Nie czuje się tutaj psychozy getta”
 488 Teatr w getcie wileńskim „podnosi na duchu”
 495 „Udawaliśmy, że żyjemy”. Działalność teatralna w gettach w innych
 miastach
 502 Teatr w obozach koncentracyjnych i ośrodkach zagłady
 508 Losy ludzi – oskarżenia i weryfikacje
 514 Teatr jako „jedyna pamiątka po tamtym życiu”
 518 Teatr jako zaświadczenie o przeszłości. Państwowy Teatr Żydowski
 pod dyktando Idy Kamińskiej
 549 Teatr jako trwanie. Zapominanie pamięci
 za dyktando Szymona Szurmieja
 590 Summary

591 Marta Bryś Teatr polski

- 593 Wprowadzenie
 598 Narracje realistyczne
 613 Nadrealizm
 628 Narracje pamięci jako materiał dla teatru
 647 Teatr dokumentalny – między prawdą i fikcją
 670 Świadkowie drugiego pokolenia, czyli „Teatr postpamięci”
 726 Summary

727 Bibliografia

765 Spis ilustracji

769 Indeks nazwisk